

راند روند ۾

اچو ته راند روند ۾ سڪون

ٻارو ڪيئن آهيو! اسان هڪ ٻي مزيدار ڪهاڻي ۽ دلچسپ سرگرميون ڪڍي اوهان وٽ واپس آيا آهيون. اسين ڄاڻون ٿا ته اوهان اسڪول ۽ پاڙي ۾ ڪوڙ سارا نوان دوست ڪيا هوندا. جڏهن اسان اسڪول ۾ هئاسين ته اسان به مختلف دوست بڻايا هئا انهن مان ڪي ننڍا هئا ته ڪي وڏا ۽ ڪي بنهه هوشيار پر پنهنجي هر دوست کان اسان گهڻو ڪجهه سکيو جنهن سبب اسان انهن دوستن ۾ اڃا به مقبول آهيون.

اسين سڀئي دوست آهيون

پيارا ٻارو!

اسان اوهان کي هن نئين شماري ۾ ٻيهر پليڪار ڪيون ٿا. اسان کي يقين آهي ته اسان سڀني کي دوستن ۽ سندن دوستي جي لطف جو تجربو آهي. اسان جتي به ويندا آهيون تمام آساني سان دوست ٺاهي وٺندا آهيون. خبر اٿو ڇو؟ ان ڪري جو بنا ڪنهن مت پيد / فرق جي هر ڪنهن جي عزت ڪندا آهيون ۽ هميشه هڪ جهڙين دلچسپين تي دهيان ڏيندا آهيون. اسان کي ٻارن ۽ ٻين ماڻهن ۾ انهن جي صورتن يا قابليتن يا ٻولي جي فرق جي بنياد تي پاڻ کان گهٽ يا مختلف سمجهڻ جو سبب نظر نٿو اچي، ان لاءِ ته اسان سڀ پنهنجي پنهنجي جاءِ تي منفرد آهيون ۽ اها ئي ڳالهه اسان کي خاص بڻائي ٿي. ته اچو! اسان رابع ۽ احمد جي ڪهاڻي پڙهون ۽ ان مان ڪارائتو سبق پرائون.

هن شماري ۾

- اچو ته گڏجي ڪيڏون...
- سرگرميون
- نقطا ملايو
- صحيح روپن جي نشاندهي ڪيو
- سڀني کان سنو ڪير؟
- توهان جي ڇاڻ لاءِ...

نوٽ: هن شماري ۾ گهڻي قدر معلومات ننڍن ٻارن ۽ ناخوانده والدين جي آسانيءَ لاءِ تصويرن جي ذريعي سمجهائي وئي آهي. پر ڪجهه معلومات سمجهڻ لاءِ ٻارن کي استادن جي مدد ۽ رهنمائيءَ جي ضرورت پوندي.

اچو ت گڏجي ڪيڏون

2

اچ پلو ڏينهن آهي، ها نه؟

ها! پر اڃا ڪيترو هلڻو
آهي؟ هن سمڪندي چيو.

گوشيءَ گنگنايو ۽ ڪاچو سندس ڪلهو ڪلهي سان ملايو ۽ پئي
اڳتي وڌي ويا.

1

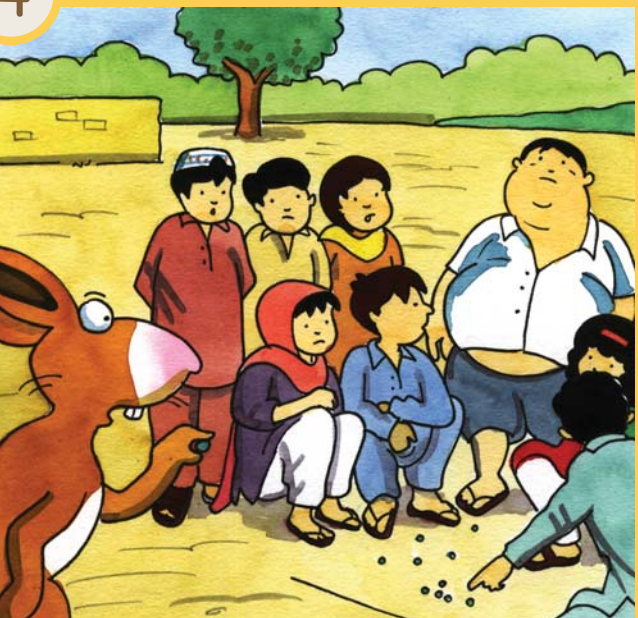

چڱو مان به اچان ٿو، سڄو ڏينهن
ويهي ويهي ٿڪجي پيو آهيان.

تون به هل.

هڪ ڏينهن گوشي سوچيو ته ڇو نه ٻاهر وڃي ڪجهه گجرن جو مزو
ونجي.

4

گوشي پٿر کنيو ته جيئن ان سان ڪيڏي ته اچانڪ هڪ تمام ٿلهو ٻار
ريحان انهن سڀني جي وچ ۾ اچي بيٺو ۽ حسرت پرين نگاهن سان
کين ڪيڏندي ڏسڻ لڳو. يڪدم ماحول تبديل ٿي ويو. سڄو گروپ
چپ ٿي ويو ۽ ان ٻار کي عجيب نظرن سان ڏسڻ لڳو.

3

اسان تاپو راند ڪيڏي رهيا
آهيون! ڇا توهان پئي اسان
سان راند ڪيڏندؤ؟

ڪيئن آهيو! ڪافي عرصي کان
گوشي کي نه ڏٺو هو! اسان تنهنجي
گجرن جهڙن مذاقن کي ياد پئي
ڪيو.

ائين هلندي پنهنجن جي اوچتو ڪجهه دوستن سان ملاقات ٿي وئي،
جيڪي روڊ جي ڪناري تي ڪيڏي رهيا هئا. انهن گوشي کي دل سان
ڪيڪاريو. گوشي وڏي اڻٽڻ سان راند کي ڏٺو جيڪا ٻار ڪيڏي رهيا
هئا جنهن جي باري ۾ پڇيڻ کان سواءِ ٻئي رهي نه سگهيا!

6

آئون ت فقط راند ڏسڻ آيو آهيان

تنهنجي لاءِ اسان وٽ ڪا به جاءِ ناهي، وڃ پاڻ
جهڙن سان وڃي ڪيڏ.

ٻارن جون ڳالهيون ٻڌي ان تلهي ٻار کي تمام گھڻو ڏک پهتو.

5

اوو مون! هليو وڃ هتان، تون
اسان جو ساٿي ناهين.

جڏهن ربحان طرفان اتان وڃڻ جي ڪا به حرڪت نظر نه آئي ته احمد هڪ ننڍڙو پٿر کڻي کيس اچي هنيو. اهو تلهو ٻار آهستي آهستي سان پوئتي هنيو. تنهن تي گروپ جي سڀني ٻارن ان تي کلڻ ۽ نٺوليون ڪرڻ شروع ڪري ڏنيون.

8

مان به ته اوهان کان مختلف آهيان ڇا توهان
مون سان اهڙو رويو اختيار ڪندا؟

گوشي اهو ڇا آهي؟

گوشي ڪجهه به نه چيو ۽ خاموشيءَ سان ربحان جي پرسن اچي بيٺو.

7

توهان کي ايئن نه
ڪرڻ کپندو هو.

مان ڄاڻان ٿو ته هي حد کان وڌيڪ
تلهو آهي، هي اسان وانگر تيز ڊوڙي
نٿو سگهي ۽ تمام آساني سان کوکو
۽ برف پاڻي راند ۾ پڪڙجي
سگھجي ٿو.

پهرين ڳالهه ته هي اسان جو
دوست ناهي ۽ مان نٿو سمجهان ته
هي ان قابل آهي جو راند کيڏي
سگھي.

ڪاچو توهان کي خير ناهي ته
اهڙي قسم جا ٻار عام ٻار ناهن
هوندا ۽ اهي اسان جي گروپ ۾
مستلا پيدا ڪندا.

گوشي ۽ ڪاچو اهو سڄو لڦاءُ ڏسي رهيا هئا انهن کي پنهنجي اکين تي اعتبار نه پئي آيو ته ٻار اهڙي قسم جي اخلاق کان ڪريل حرڪت به ڪندا. رابع ۽ ان جي ساٿين سندن هڪ به نه ٻڌي.

10

سڀني ٻارن توجه سان ٻڌو ۽ خاموشيءَ سان بيٺا رهيا؛ گوشي جا سڀئي لفظ انهن جي دل کي لڳا، گوشي ٻارن کي اهو مشورو ڏيڻ جي ڪوشش ڪئي ته هو ٽلهو ٻار توهان کان مختلف ناهي پر ان ٻار کي پاڻ سان راند ۾ شامل ڪرڻ سڀني ٻارن لاءِ ڏکيو ٿي پيو هو.

9

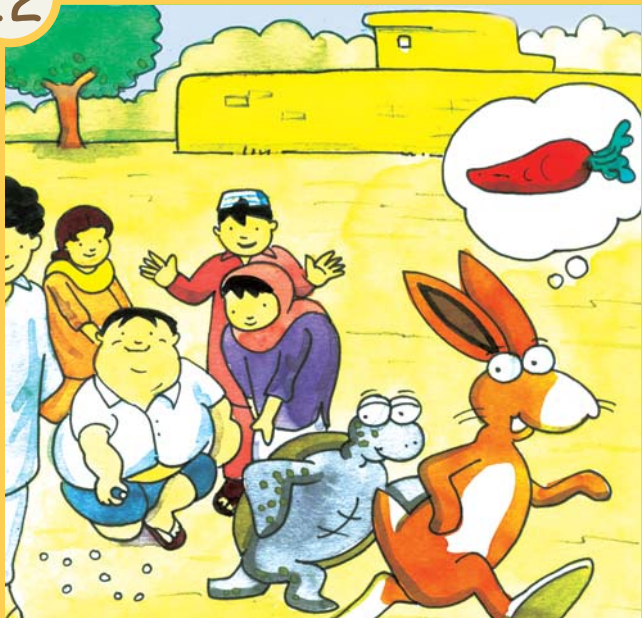
نه گوشي! تون اسان جو دوست آهين.

پوءِ، توهان ان کان ايترو ڪنارو ڇو پيا ڪيو حالتڪ اهو ڇو ڪيو توهان جهڙو ئي آهي بنسبت منهنجي؟ ڪو به مڪمل ناهي هوندو. ٿي سگهي ٿو ته تون تمام تيز ۽ چست هجين پر ٿي سگهي ٿو ته هي ان راند ۾ توکان سنو هجي جيڪا توهان کيڏي رهيا آهيو.

ها! هي ٽاپو راند ۾ متان توهان کان نيڪ هجي ۽ ان راند بابت توهان کي ڪجهه نيون ڳالهيون پڻ ٻڌائي سگهي.

گوشي احتياط سان ٻار جي ڪلهي تي اهڙي طرح هٿ رکيو جو اهو ٻار پاڻ کي ٿورڙو پهرين کان بهتر محسوس ڪرڻ لڳو.

12

ٻارن جي ان گروپ کي امن ۽ پائيچاري ۾ ڏسي گوشي ڪاڇو راند جي وچ مان ٻاهر آيا ته جيئن هو پنهنجي ان مقصد کي پوري ٿيندي ڏسن جيڪو انهن هتي اچڻ کان پهرين سوچيو هو.

11

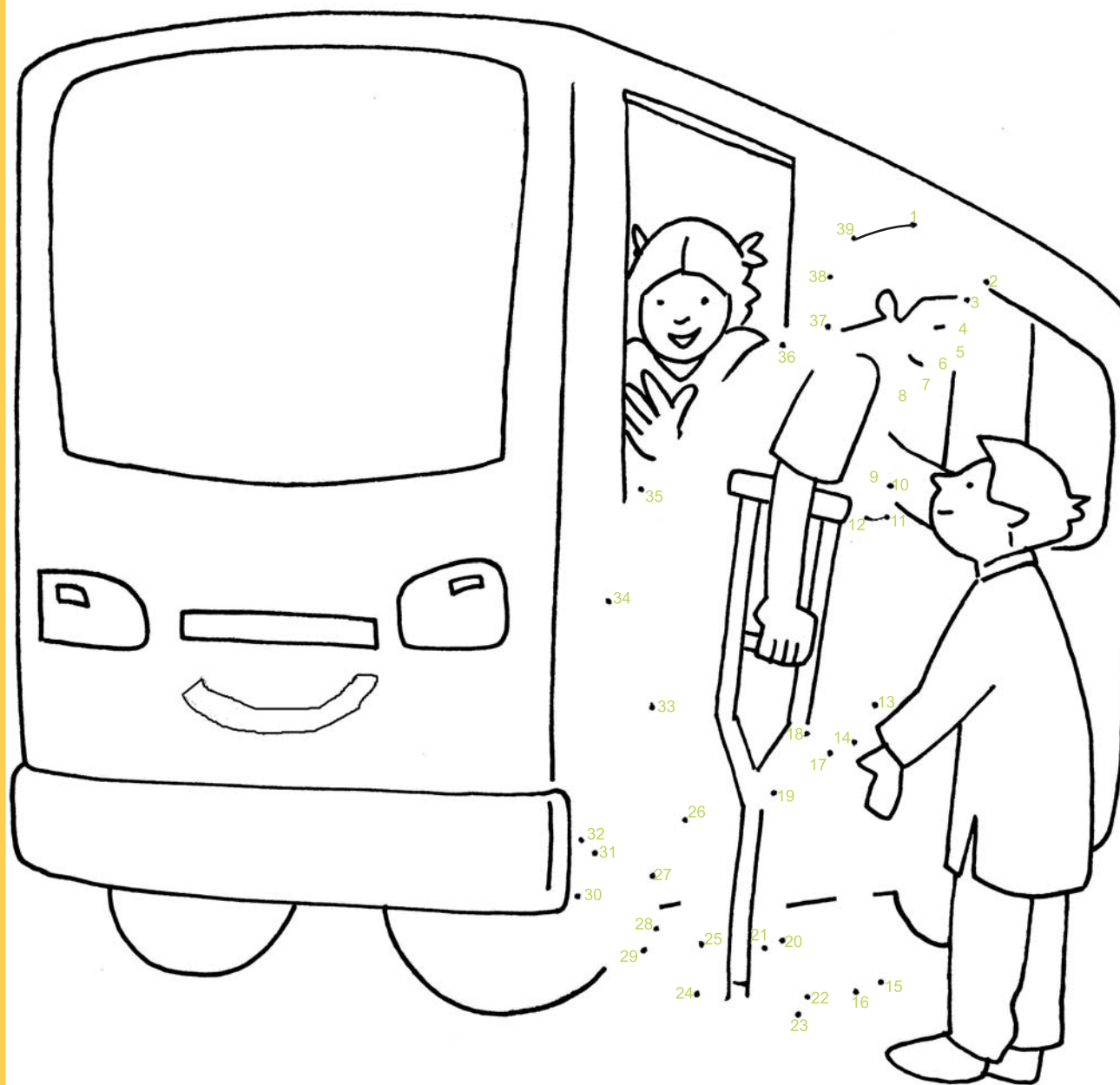
ريحان اچي اسان سان راند کيڏ ۽ اسان کي راند بابت نيون ڳالهيون سيکار جيڪي تون سکيل آهين.

ٻارن جون پاڻ ۾ سرگوشيون شروع ٿي ويون. احمد جا ڪن نئين ترڪيبن بابت ٻڌي ڪهڙا ٿي ويا. ان دوران توڙي جو سڀئي ان ٻڌڻ ۾ هئا ته ريحان جون اهي لکيل خوبيون ڪهڙيون آهن.

ٻارو! اميد ته اوهان هاڻ ڄاڻي ويا هوندا ته ڪنهن جي شڪل يا عادت جي نتيجي ۾ هن تي چٿرون ۽ ٽوڪبازي ڪرڻ سٺي ڳالهه ناهي هوندي، ياد رکو! پاڻ سڀ هڪٻئي کان مختلف آهيو ۽ منفرد پڻ.

پهرين
سرگرمي

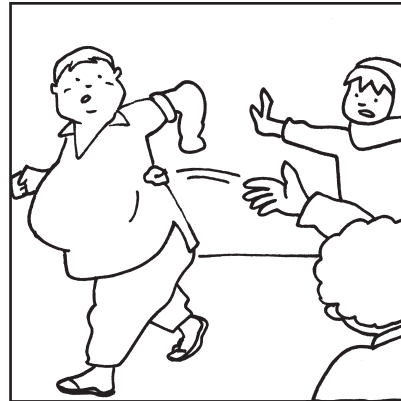
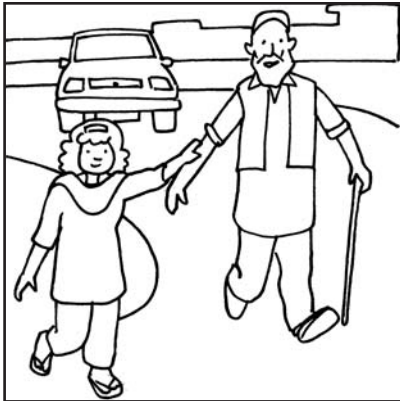
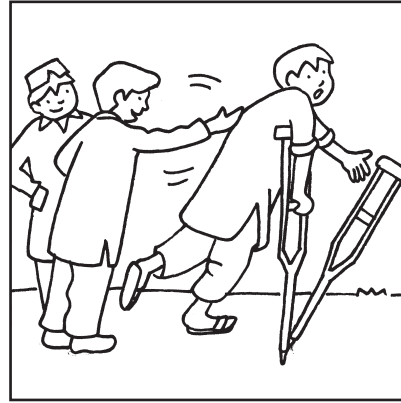
نقطا ملايو ۽ معذور ٻار جي مدد ڪيو.

هڪ معذور ٻار پنهنجي دوست جي مدد سان بس مان لهي رهيو آهي

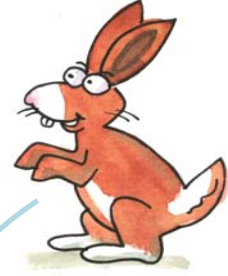
پين سرگرمي

مناسب سرگرمي جي چونڊ ڪيو ۽ رنگ ڀريو ۽ پوءِ پنهنجي استاد سان
ڳالهه ٻولهه ڪريو ته باقي سرگرميون غلط ڇو آهن.

ٽين سرگرمي

هيٺ ڏنل خانن مان انهن تي گول دائرو لڳايو جنهن مناسب سرگرميءَ ۾ توهانجو دوست بهتر انداز ۾ حصو وٺي سگهي ٿو.

پيارا ٻارؤ توهان ۽ توهان جي دوستن جي لاءِ
ٻه اڪيائي يا امتيازي سلوڪ بابت ڪجهه
ضروري ڳالهيون ڄاڻڻ ضروري آهن.

اوهان جي ڄاڻ جي لاءِ

تعصب جي ناپسنديديءَ سان پيٽ ڪيئن ڪجي...

تعصب يا ساڙ، ڪنهن ماڻهوءَ يا گروهه متعلق بغير ڄاڻڻ جي راءِ قائم ڪرڻ کي چئبو آهي، جڏهن ته ناپسنديدي ڪنهن خاص فرد متعلق تجربي يا ڄاڻ جي بنياد تي رويي جو نالو آهي.

ماڻهو ٻين بابت ٻه اڪيائي يا بد شد ڇو ٿو ڳالهائي

ماڻهو ٻه اڪيائي ڪري ٿو ڇو ته هو ڪن خاص ماڻهن متعلق بغير ڄاڻڻ جي راءِ قائم ڪري ٿو ۽ ساڳئي ريت الزام تراشي ڪري ٿو، اهو سمجهڻ ضروري آهي هر ماڻهو جداگانه شخصيت رکي ٿو سو ان جو مقصد اهو ناهي ته ڪنهن کي ڏکائي يا گهٽ ڪجي. جڏهن توهان وڏا ٿيندو توهان ماڻهن جي عزت ڪندو چاهي آهي ڪير به هجن ۽ ڪهڙي به راءِ جا مالڪ هجن.

جيڪي نٿا هلي سگهن، ماڻهو انهن کي عجيب نظرن سان ڇو ٿا ڏسن..؟

اسان کي احساس هجڻ گهرجي ته انسان مختلف صلاحيتن جا هوندا آهن، اهي اسان کي عجيب نظر اچن ٿا ائين ئي اسين به انهن کي. اسين پنهنجو پاڻ کي عجيب نٿا لڳون ڇو ته اسين پنهنجي پاڻ سان مانوس آهيون، ضرورت ان ڳالهه جي آهي ڪو به ماڻهو ڪيئن به نظر اچي، هلي يا ڳالهائي ان کي نه ته نظر انداز ڪجي نه ئي متس ڪلجي.

منهنجو هن کي گاريون ڏيڻ مقصد ڪو نه هو..

اهو چوڻ صحيح ناهي ته توهان کي اهي ماڻهو پسند يا ناپسند آهن جن کي توهان سڃاڻو ٿا، جيڪڏهن توهان کي ڪنهن متعلق ڄاڻ ناهي ته توهان جو ان کي چاهڻ يا نه چاهڻ ڪا معنيٰ نه ٿو رکي، جيڪر توهان ان ماڻهوءَ سان پنهنجي ناپسنديديءَ جو ڪائس اظهار ڪريو ته ان ماڻهوءَ کي پنهنجي پاڻ ۾ تبديلي آڻڻ ۾ مدد حاصل ٿيندي ۽ پنهنجو رويو تبديل ڪندو، پر توهان ان سان ٻه اڪيائي/ساڙ/تعصب ڪرڻ جو به حق ناهي. ڪجهه ٻار اهڙا هوندا آهن جن سان توهان ڪيڏن پسند نه ڪندا هوندا پر سندس رنگ، نسل، ذات پات ۽ ڏيک وڪڻ جو توهان جي ان ناپسنديديءَ سان ڪو به تعلق نه هجڻ گهرجي.

اسان هن شماري جي پڙهندڙن جي راءِ جو انتظار ڪنداسين ۽ خاص ڪري اسان کي اوسيٽو رهندو پنهنجن ننڍڙن پڙهندڙن جو. توهان اسان کي نئين ايندڙ شماري لاءِ ڪهاڻيون يا پنهنجي ناهيل ڪنهن تصوير کي هيٺ ڏنل ايڊريس تي موڪلي سگهو ٿا:

سنڌ ايجوڪيشن فائونڊيشن

پلاٽ 9، بلاڪ 7، ڪمڪشان ڪلفٽن 5، ڪراچي 75600 پاڪستان

اي ميل: info@ecd-pak.com

پنهنجي راءِ کان اسان
کي آگاه ڪريو